

عنوان مقاله:

بررسی تاثیرات مصالح معماری پایدار بر محیط زیست شهری، در اقلیم گرم و مرطوب

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در مهندسی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمدسلیم حاتمی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشگاه پیام نور، واحد قشم

حمیدرضا عامری سیاهوئی - استادیار دانشگاه پیام نور، واحد قشم

خلاصه مقاله:

در پی رشد جمعیت و آلودگی های روز افزون محیطی، استفاده از مصالحی که تنها یکبار قابلیت استفاده دارند و پس ماندهای آنها تا سال ها در طبیعت باقی میمانند نیز، افزایش یافته است. اما با پررنگتر شدن مفاهیم پایداری و صرفه جویی در مصرف انرژی، استفاده از مصالحی که قابلیت استفاده مجدد و بازگشت به چرخه طبیعی را دارند، امری الزم و ضروری است. نکته مثبت این مساله، آزادی عمل بیشتر طراحان و تنوع ساختمان ها می باشد ولی باعث ایجاد مشکلاتی نیز شده است. با افزایش بیرویه مصرف انرژی و دخالت های بشر در محیط زیست در دهه های گذشته مسئله ی پایداری مطرح شده است. دوره ی اول از سال ۴۷ تا ۵۷ این دوره مصادف بود با اواخر دوره ی مدرنیسم می باشد، دوره ی دوم از سال ۵۷ تا ۶۷ در این دوره کارهای میرمیران همزمان با دوره انقلاب اسلامی در ایران بوده. روش انجام این تحقیق از طریق مطالعه بروی اصول معماری پایدار و معماری سبز و راهبرد های طراحی معماری به روش کاربردی و براساس گردآوری اطلاعات تحقیق توصیفی_تحلیلی می باشد و در جمع آوری اطلاعات، از طریق روش کتابخانه ای با تکیه بر مراجع و منابع مکتوب و موجود انجام گرفته است. هدف اصلی تحقیق، به بررسی تاثیر مصالح معماری پایدار بر محیط زیست شهری در اقلیم گرم و مرطوب می پردازد. در ادامه باید به این سوالات پاسخ داده شود که چگونه مصالح پایدار به عنوان یک راهبر معمارانه می تواند به پایداری در اقلیم گرم و مرطوب ایران به ویژه بندرعباس کمک کند؟ بنابراین در معماری امروز می توان با بهره گیری از مصالح سبز به طراحی در محیط زیست شهری با آب و هوای گرم و مرطوب پرداخت با انتخاب مصالح مناسبی که در این منطقه (بندرعباس) قابل استفاده باشد.

کلمات کلیدی:

مصالح پایدار، محیط زیست، معماری سبز، اقلیم گرم و مرطوب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1437603>

